

PROF. DR HAB. STANISŁAW GILL**(1920—1986)**

W dniu 31 października 1986 r. zmarł niespodziewanie, w pełni sił twórczych, Prof. zwyczajny dr hab. Stanisław Gill — kierownik Katedry i Zakładu Farmakognozji Akademii Medycznej w Gdańsku, wieloletni członek Zarządu Gdańskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Botanicznego. W latach 1964—1970 pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Oddziału.

Prof. dr hab. Stanisław Gill urodził się 4 VIII 1920 r. w Horyńcu w woj. rzeszowski. W r. 1938 ukończył klasyczne gimnazjum w Wągrowcu, we wrześniu 1939 r. brał udział jako podchorąży w obronie Warszawy. Podczas wojny, ukrywając się przed represjami okupanta, pracował fizycznie początkowo w Warszawie, a następnie we Włodawie nad Bugiem w tamtejszym nadleśnictwie.

Studia wyższe odbył w latach 1945—1949 na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu, na Wydziale Farmaceutycznym. Po uzyskaniu w 1945 r. stopnia magistra farmacji, przenosi się do Gdańska, gdzie podejmuje pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Farmakognozji na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej, w której pracuje aż do śmierci, kolejno jako — st. asystent, adiunkt, docent, profesor i kierownik Katedry.

Tytuł doktora nauk farmaceutycznych nadała Mu Rada Wydziału Farmaceutycznego AMG w Gdańsku w roku 1951 na podstawie rozprawy pt. „Zawartość witaminy C w pseudoowocach kilku gatunków róż z okolic Gdańska, w zależności od okresu zbioru oraz temperatury i sposobu suszenia”, zaś stopień doktora habilitowanego uzyskał w roku 1965 na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Warszawie na podstawie rozprawy pt. „Alkaloidy chinolizydowe w rodzajach *Citissus L* i *Genista L.*”. W roku 1973 otrzymuje nominację na profesora nadzwyczajnego, a w 1984 na profesora zwyczajnego.

Dorobek naukowy Profesora St. Gilla obejmuje 76 prac naukowobadawczych, 9 poglądowych oraz współautorstwo 7 skryptów do ćwiczeń z farmakognozji. Zagadnienia, którymi się interesował związane były z poszukiwaniem nowych źródeł związków farmakologicznie czynnych w materiale roślinnym. Dotyczyły one głównie związków alkaloidowych, flawonoidowych, laktonowych, olejkowych i składu mineralnego. Wraz ze swoim zespołem opracował metodykę szybkiej chromatograficznej diagnostyki leków ziołowych z jednoczesnym wykrywaniem ich zanieczyszczeń i zafałszowań, co ma niemałe znaczenie praktyczne w pracowniach analitycznych.

Wiele czasu i wysiłku poświęcał również poza uczelnią pracy dydaktycznej, prowadząc szkolenia podyplomowe dla farmaceutów z deontologii i etyki zawodowej, chromatografii, analizy leków, zwłaszcza pochodzenia roślinnego. Był promotorem 4 prac doktorskich, recenzentem wielu prac doktorskich i habilitacyjnych oraz dorobku naukowo-dydaktycznego szeregu kandydatów na profesorów nadzwyczajnych i zwyczajnych. Brał także czynny udział w pracach organizacyjnych Uczelni pełniąc szereg funkcji; w latach 1966—1969 był prodziekanem, a następnie do roku 1975 dziekanem Wydziału Farmaceutycznego, był także członkiem Senackiej Komisji Dyscyplinarnej dla Pracowników Naukowo-Dydaktycznych, ponadto członkiem Zespołu Rektorskiej Komisji Rozwoju Kadr Naukowych, a w latach 1975—1979 członkiem Zespołu Farmacji Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia i Opieki Społecznej, a od 1979—1983 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Technologii i Analizy Leku Wydziału Farmaceutycznego AMG.

Prof. Stanisław Gill czynnie udzielał się w kilku Towarzystwach naukowych pełniąc odpowiedzialne funkcje m. in. był, poza Gdańskim Oddziałem PTB, członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, wchodząc jednocześnie w skład Komitetu Redakcyjnego Acta Poloniae Pharmaceuticae; podobnie w latach 1967—

1972 był członkiem Komitetu Redakcyjnego „Roczników” III Wydziału Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, którego był wieloletnim członkiem. Po reorganizacji Wydziałów w Gdańskim Tow. Naukowym zostaje wybrany na wiceprzewodniczącą II Wydziału Nauk Biologicznych i Medycznych tegoż Towarzystwa, którą to funkcję pełni przez jedną kadencję.

W Towarzystwach tych wygłosił około 30 referatów, w których w większości przewodnią myślą były związki farmakologicznie czynne w roślinach krajowych i obcego pochodzenia, a u nas hodowane bądź uprawiane. Był żywo zainteresowany ochroną środowiska przyrodniczego, zwłaszcza naturalnych siedlisk występowania roślin zielarskich pozyskiwanych ze stanu dzikiego. Zainteresowania z tej dziedziny przekazywał studentom jak i słuchaczom studiów podyplomowych, z których wielu ściśle jest związana z zielarstwem.

Za działalność naukowo-badawczą i dydaktyczno-wychowawczą był wielokrotnie nagradzany pierwszymi nagrodami Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, Rektora AMG oraz odznaczeniami państwowymi i resortowymi np.: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalami XXX i XL-lecia PRL., Medalem XXX i XL-lecia Gdańskiej Akademii Medycznej, Medalem XX-lecia Kształcenia Podyplomowego Farmaceutów w Polsce, Medalem im. Ignacego Łukaszczyka, Medalem Edukacji Narodowej, a na 2 lata przed śmiercią otrzymał honorowy tytuł — Zasłużony Nauczyciel PRL.

W Zmarłym Wydział Farmaceutyczny AMG utracił wysokiej klasy specjalistę za zakresu leku naturalnego, cenionego wychowawcę młodzieży, a środowiska farmaceutyczne Wybrzeża — Człowieka prawego, służącego chętnie swą fachową pomocą i szczerze oddanego sprawom zawodu, zaś Gdański Oddział PTBot zaangażowanego w sprawy Towarzystwa Członka.

Cześć Jego Pamięci.

Helena Tokarz